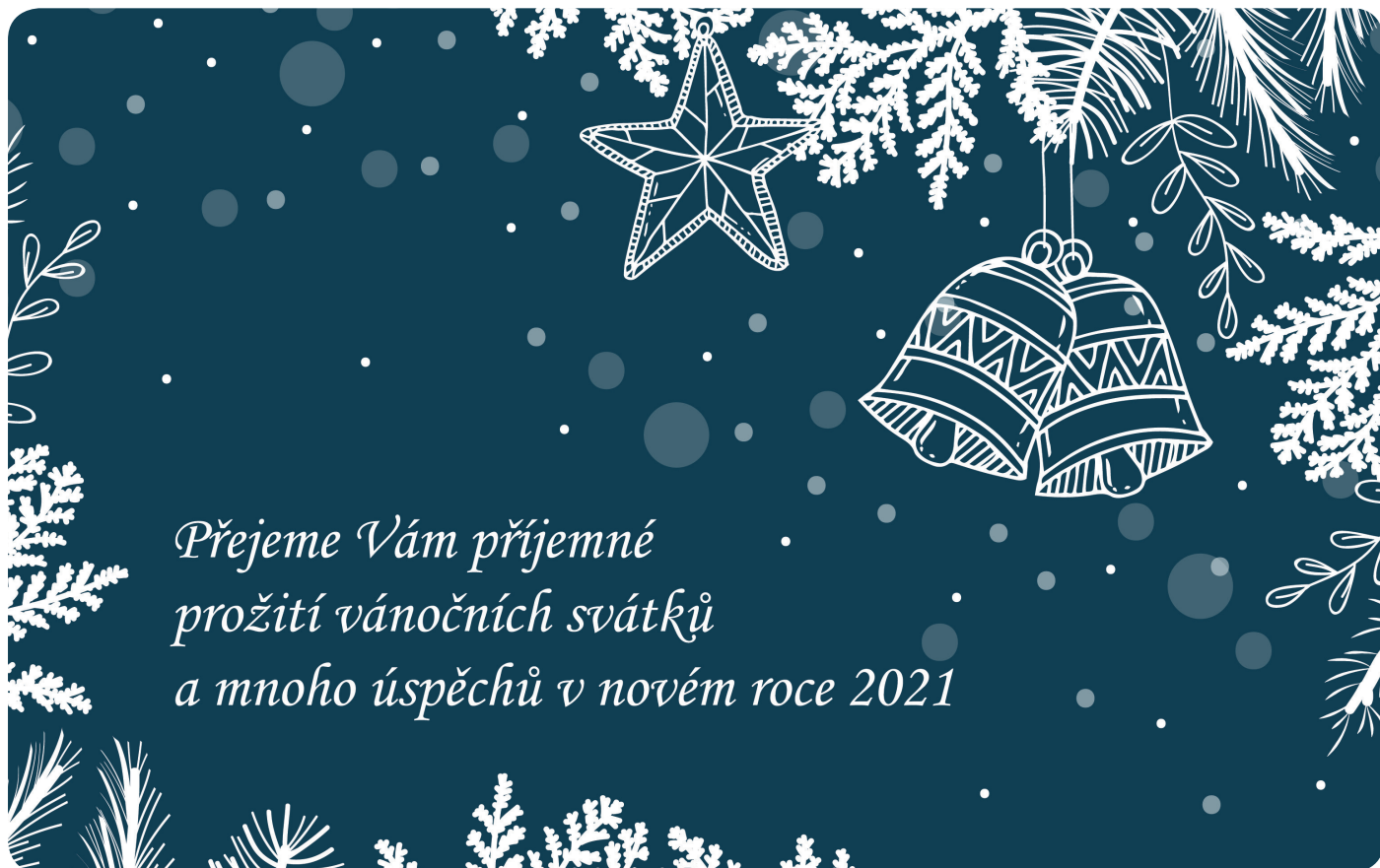

LOUČOVICKÝ ZPRAVODAJ

Věnování "sladké chvílky"
seniorům

strana 4

Nový bankomat v obci

strana 9

Ježíškova schránka

strana 11

Vážení čtenáři...

Máme tu závěr roku 2020, roku, který byl ve všech směrech jiný a ve kterém se každý z nás musel vypořádat s překážkami, které rozhodně nebyly jednoduché. Věřme, že rok nadcházející bude lepší a že na nepříjemnosti z letoška brzy zapomeneme. Přeji všem krásně prožité Vánoce, plné rodinné pohody, splněných přání a do nového roku jen to nejlepší, mnoho úspěchů a úsměv na tváři.

František Fazekas

Uzávěrka příštího čísla:

13. 12. 2020

Blahopřání

V prosinci oslaví své krásné jubileum

paní **FIGUROVÁ MARIE
KALIANKOVÁ VĚRA
LACKOVÁ EMILIE
ŠVECOVÁ EMILIE
WALTEROVÁ MARTA
ZADÁKOVÁ HELENA**

pan **ČÍŽ LADISLAV
FREUDENSCHUSS ALBERT
FURIŠ JAN
HNÁT JAN
SUCHÁNEK JAROSLAV
TATÝREK JIŘÍ
URBAN ZDENĚK
VÁCLAVÍK KAREL**

Všem výše uvedeným přejeme vše nejlepší, plno životních radostí a mnoho dalších let spokojeného života.

LOUČOVICKÝ ZPRAVODAJ

periodický tisk územního samosprávného celku obce Loučovice

Vydává: Obec Loučovice, IČ: 00245984, Registrační značka: MK ČR E 22951, Datum vydání: 28. 11. 2020

Odpovědný redaktor: František Fazekas, Adresa redakce: OÚ Loučovice, 382 76 Loučovice 51,

e-mail: zpravodaj@loucovice.info, tel.: 380 748 115, Tisk: TISKÁRNA ČERNÝ s.r.o., Černá v Pošumaví.

Distribuce: OÚ Loučovice.

Vydavatel není odpovědný za obsah a pravdivost otištěných inzerátů a vyhrazuje si právo nezveřejnit inzerát/článek, který by jej poškozoval nebo byl svým obsahem protizákonný. Vychází 12x ročně nákladem 800 ks.

Vážení spoluobčané, máme tu dobu vánočních svátků, které jsou snad nejkrásnějším obdobím v roce. Období, kdy bychom se měli snažit zapomenout na problémy a užívat si sváteční atmosféru plnými doušky. Rodinná setkání plná radosti a smíchu, vůně jehličí, vánoční cukroví, pohádky - to vše k Vánocům patří. Letošní svátky budou asi trochu jiné, než jsme zvyklí, jelikož

naše tradiční akce se bohužel neuskuteční. Přesto se nenechme stresovat a radujme se z maličkostí, užívejme si radosti a úsměvů, a pojďme si spolu alespoň trochu užít předvánoční čas. Je jen na nás, jaké si v této nezvyklé době své Vánoce uděláme. Tak jako na jaře zdobíme břízku vajíčky, můžeme si společně s dětmi pověsit své ozdoby i na náš vánoční strom. Záleží jen na fantazii vás a vašich dětí,

jaké ozdoby použijete.

V době Vánoc jsou k sobě lidé hodnější, ohleduplnější, dokáží si odpustit i leckterou malichernost. Z vlastní zkušenosti vím, že když potřebujete pomoc druhého, není to samozřejmostí, budme proto oporou pro naše přátele a ty, kteří to potřebují. Obzvlášť v této době by se nikdo neměl cítit sám.

Letošní rok byl co do kultury a společně strávených chvil dost chudý a omezený, přejme si proto, ať se roku 2021 vrátí kulturní nálada, ať je rokem naplnění našich přání a plánů.

Přeji Vám všem krásné prožití vánočních svátků, rodinnou pohodu, klid, pevné zdraví a u vánočního stromečku spoustu radosti.

V novém roce hodně štěstí, zdraví, spokojenosti, dobré nálady, lásky a porozumění, zdravého rozumu a dostatek životního optimismu, který budeme všichni jistě potřebovat.

Pěkné Vánoce

- Jana Grammetbauerová -

NOVÁ VANA DO STARÉ

BEZ BOURÁNÍ, MONTÁŽ 2 HODINY
ZÁRUKA 5 LET. ŽIVOTNOST AŽ 30 LET
ZÁSTĚNY, UMYVADLA, BATERIE

Tel.: 728 153 812

WWW.RENOVO-CZ.EU

VĚNOVÁNÍ „SLADKÉ CHVILKY“ SENIORŮM

Vážení občané obce Loučovice, dne 2.11.2020 se objevil spontánní nápad, jak by bylo možné potěšit naše seniory (ty nejzranitelnější z nás v současné koronavirové době). Myšlenka se začala velmi rychle šířit mezi dobré duše, které se chtěly též zapojit a pomoci. Ty "dobré duše" byly též seniorky, které se aktivně podílí na činnosti Senior klubu Loučovice, starosta obce Ing. Jan Kubík a další příznivci Senior klubu. Dne 7.11.2020

se tento nápad stal skutečností a vzniklo z toho velmi příjemné a milé dopoledne, kdy jsme "my" všichni společně darovali "Sladkou chvíli" samostatně žijícím seniorům, které jsme chtěli potěšit a vybrali jsme je společně. Více jak 20 seniorů z obce Loučovice a Lipna nad Vltavou nám otevřelo dveře s úsměvem a s úsměvem jsme se i loučili. Pozitivní odezva od samotných seniorů je pro nás největší odměnou, za naši snahu.

V dodržení hygienických opatření jsme byli obzvláště obezřetní a vše se povedlo.

VELKÉ PODĚKOVÁNÍ patří všem zúčastněným této akce:

Dámy pekařky - členky Senior klubu:

Zdeňka Kupčíková, Anna Turečková, Marie Marýzková, Denisa Dudlová, Anna Vaňková, Jana Kroneislová, Jana Vrabčková, Kristína Štubnerová, Jaroslava Žáčková.

Příznivci Senior klubu Loučovice:

Ing. Jan Kubík - organizační zajištění, sponzorský dar

Mgr. Pavla Vachová - pečení, organizační zajištění

Anna Vaňková - pečení, organizační zajištění

Mgr. et Bc. Kateřina Berná - pečení

Manželé Martina a Stanislav Hacklovi - sponzorský dar

Manželé Jitka a Jan Žižkovi - sponzorský dar

Jarmila Povolná - organizační zajištění

- Pavla Vachová -

KDYŽ ZDE STAVĚL FRANTIŠEK KAREL

Dnešní Loučovice měly na konci 19. století štěstí. Sešli se zde dva vynikající podnikatelé a jeden stavební inženýr, který jim zde stavěl. Stavěl z místní šumavské žuly a postavil téměř vše mimo železnice. Tu stavělo tisíc italských dělníků a inženýrů. Říkalo se jim Taliáni. Tak, jako dnes pod Čertovou stěnou, tak vypadala krajina i dnešních Loučovic. Dávala obživu několika dřevorubcům a třem živořícím sedlákům. Kostelíky svatého Prokopa a Oldřicha stály opuštěné a jen málokdy se v nich rozsvítila světla oltáře. Cizinci se kraji vyhýbali pro neschůdnost. Jen starý hamr se pokoušel bezúspěšně přehlušovat divoké běsnění Vltavy. Třicátého září 1884 cestoval pětatřicetiletý Arnošt Porák s inženýrem Wilhelmem horním povodím Vltavy. Hledal místo, kde by mohl založit továrnu. Když došel do Lipna, byl překvapen vodní silou Vltavy, která se zde v nesčetných peřejích hnala k Vyššímu Brodu. Arnošt Porák poznal, že zde je místo předurčené k založení továrny. K založení továrny v dnešních Loučovicích vedlo Poráka nejenom využití vodní síly a hodnotného šumavského dřeva, ale i laciná pracovní síla. Již třetí den po příchodu Arnošta Poráka do Loučovic, druhého října 1884, provádí A. Porák s inženýrem Wilhelmem první zaměřování. V několika dalších dnech získává vodní právo lopatárny v místě dnešní lepenkárny Prokop a hospodářství u lipenského jezu. Šestého listopadu 1884 získává od kláštera ve Vyšším Brodě nevyužívané vodní právo u Hamru, kde byla výrobní kos. Za 13.500 zlatých získal Arnošt Porák vodní právo a rozsáhlé pozemky podél Vltavy v dlouhém úseku od Lipna až po dnešní papírnu u dřevěného mostu přes Vltavu. Nic, mimo obtížného terénu, již nestálo v cestě, aby v těchto místech byla založena, v té době velmi výnosná celulózka.

Za finanční podpory své matky dává v zimě 1884/1885 vypracovat Arnošt Porák plán celulózky. Objednává stroje a uzavírá smlouvy. V lednu 1885 byl odlesněn prostor dnešního nádvoří před papírnou a postaveny zde dřevěné sklady, kantýna a ubytovna pro dělníky. Pátého března 1885 bylo na stavbě již zaměstnáno tisíc dělníků, většinou Němců. Pracovali zde však i Češi, Italové a Slováci. Bylo zde provedeno přes sto čtyřicet tisíc dynamitových odstřelů, aby byla získána schůdná staveništní plocha. Rozstřílené a vykopané kameny byly odváženy koníky a zarovnávaly se jimi prohlubně staveniště, byla jimi vydlážděna cesta před dnešní vrátnicí papírny a byly rovněž používány na stavbu. Po úpravě staveniště byla zahájena stavba celulózky, obytných domů a stájí. Tyto stavby byly do podzimu 1885 zastřešeny a obytný dům dokonce částečně obydlen. Stavba budov a montáž strojů v celulózce nečinila žádné potíže. Naproti tomu stavba odpadního kanálu a turbíny si vyžádala, vzhledem k posuvům půdy, značné zdržení a zdražení stavby. Veškeré stavební práce řídil vyšebrodský stavitel inženýr František Karel. Dvacátého září 1886 byl slavnostně zahájen provoz celulózky. V továrně byly postaveny tři vařáky na výrobu nebělené sulfitové celulózy, odvodňovací zařízení, dřevosekárna a vodní turbíny o výkonu 700 koňských sil. Denně se zde vyrábělo asi osm tun nebělené sulfitové celulózy. V roce 1888 rozšiřuje Arnošt Porák, pro velký zájem o celulózu, varnu, kotelnu a vodní pohon. Současně staví další dva vařáky. Cena celulózy, která při zahájení výroby na podzim 1886 činila 17 zlatých za sto kilogramů prvotřídní celulózy, klesla až na deset zlatých. Továrník Arnošt Porák se v lednu 1895 rozhoduje, že nebude prodávat celulózu, ale papír. Již 15. srpna 1895, tedy za sedm měsíců

od rozhodnutí, byl dán do provozu jednoválcový papírenský stroj a další byl dán do provozu 15. února 1896.

Arnošt Porák od založení továrny v roce 1884 používal značky „Vltavský mlýn Loučovice“. Tato značka si za krátkou dobu našla uplatnění i na světových trzích. Podnik měl své sklady a zastoupení ve Vídni, Praze, Budapešti, Hamburku a v Londýně. Výroba brzo přestávala stačit poptávce a tak během roku 1900 byl postaven další papírenský stroj, který byl uveden do provozu 13. prosince 1900. Na tomto stroji se vyráběl silný, levný balicí papír. Osmého května 1901 v půl čtvrté odpoledne vznikl v čistírně dřeva požár, kterému padla za oběť velká část závodu a požár si vyžádal i čtyři lidské životy. Okamžitě byla zahájena obnova závodu a 12. září téhož roku byl provoz celulózky a papírny opět obnoven.

Pro vedoucí pracovníky dal Arnošt Porák postavit devět obytných domů a dělníci chodili do práce a z práce pěšky ze vzdálenějších obcí Větrná, Frymburk, Horní a Dolní Dlouhá, Přední a Zadní Výtoň, Posudov a Milná. Velká část dělníků byla i z Vyššího Brodu. Arnošt Porák od založení továrny v roce 1884 používal tovární značku „Vltavský mlýn Loučovice“. Tato značka si brzo našla uplatnění i na světových trzích. Papírna Vltavský mlýn Loučovice měla své sklady a zastoupení ve Vídni, Praze, Budapešti, Hamburku a Londýně. Výroba brzo přestávala stačit poptávce a tak 13. prosince 1900 byl dán do provozu další, již pátý papírenský stroj. Na tomto stroji se vyráběl silný balicí papír. Dne 8. května 1901, v půl čtvrté odpoledne, vznikl v čistírně dřeva požár, který si vyžádal i 4 lidské životy. Okamžitě byla zahájena obnova budov a zařízení, které bylo zničeno požárem a 12. září téhož roku byla výroba nebělené sulfitové celulózy i celé papírny včetně úpravny papíru obnovena.

V Ústředním státním archivu, ve fondu „presidium místodržitelství“ je i složka PM 8. Týká se továrny Vltavský mlýn Loučovice Arnošta Poráka. Okresní hejtmán v Kaplici píše do Prahy zprávu: „V sobotu 10. prosince 1887 zastavilo patnáct dělníků v čistírně dřeva práci. Chtěli pro pana továrníka nemožné. Zvýšit denní mzdu ze 40 krejcarů na dvojnásobek. Ke stávce vyzval jeden z dělníků, který byl za to jako štváč odsouzen ke dvěma dnům vězení. V pondělí 12. prosince 1887 však devět z 15 stávkujících nastoupilo do práce hned v šest hodin ráno a ostatní v deset hodin dopoledne, když před tím podali v kanceláři podniku stížnost na nízké mzdy.“ Proč před Vánocemi 1887 skončilo „povstání“ neúspěchem je asi každému jasné. V roce 1891 se archiv presidia místodržitelství rozrůstá o další dokumenty z továrny Vltavský mlýn Loučovice. Vypukla zde totiž další stávka. Zúčastnilo se jí tentokráte 17 dělníků a ve stávce vydrželi jedenáct dní. Od 6. do 16. března 1891. Stávkovali proti snížení úkolové mzdy. Také marně.

Dvacátého června 1903 dostali od továrníka A. Poráka výpověď z práce František Reiter a strojvedoucí od papírenského stroje Arnošt Springer. Proč byli z práce propuštěni, není známo, ale víme, že téhož dne zastavilo práci 48 zaměstnanců Vltavského mlýna a požadovali znovupřijetí obou vypovězených zaměstnanců. Vedení závodu tento požadavek odmítlo, načež, jak píše tehdejší kronikář podniku, „všech 48 zaměstnanců opustilo závod. Rovněž se připojili někteří zaměstnanci závodu Svatý Prokop, takže povstání se zúčastnilo celkem 84 zaměstnanců.“ Vedení podniku reagovalo pro tehdejší dobu obvyklým způsobem. Všech 84 zaměstnanců bylo propuštěno. Dělníci vydrželi ve stávce plných 14 dní, načež „40 zaměstnanců bylo po podepsání prohlášení znovu přijato a zbytek si musel jít hledat práci a obživu jinde.“

V archivu Národního technického muzea v Praze jsou zaznamenány i vzpomínky RNDr. Jana Petra, který jako student byl na praxi v továrně Vltavský mlýn Loučovice. Mimo jiné vzpomíná: „Pracovalo se na dvě směny, ráno od šesti do dvanácti. Pak byla hodinová přestávka na oběd a denní práce končila v šest večer. V tom byly dvě půlhodinové pauzy na svačiny. V šest večer nastoupila noční směna, která pracovala do šesti hodin ráno druhého dne. Některé stroje běžely nepřetržitě, na některých se pracovalo jen ve dne podle potřeby. Zámečníci a odborní dělníci, mistři a dílvedoucí bydleli v místě, ostatní tovární dělníci přicházeli ze svých domovů, vzdálených dvě hodiny pěšky... Ráno ještě za šera, kupily se u brány továrního dvora shrbené postavy s ranečky na zádech, v pravé ruce sukovici, v levé konvičku se žitnou kávou a kozím mlékem, celodenní živobytí, k němuž si ještě přikoupili lahvičku piva na posilněnou při svačině. Byli to prostí, dobří lidé, skromní a nenápadní, vesměs Němci. Připadali mně vždycky tak nějak ustrašení, zamklí. Snad to byla vzpomínka na nedávnou stávku, která zde před mým příchodem propukla.“

Vypravovali mně o ní. Byla rychle zlikvidována zásahem četnictva... Z ostatního osazenstva podniku byli Češi jen zámečníci a pomocný personál.“

Dělníci v podniku Vltavský mlýn Loučovice měli téměř výhradně doma svá malá políčka do dvou hektarů půdy, která jim přinášela základní potraviny, zejména mléko, vejce a mouku na chléb. Většinu prací na zemědělském hospodářství dělala žena a děti, neboť muž po 12ti hodinové práci a 4 hodinové cestě do a z práce stačil se jen doma vyspat. V Rakousko - Uhersku již v roce 1872 dosáhla průměrná denní mzda 97 krejcarů a v podniku Vltavský mlýn Loučovice byla v roce 1887 čtyřicet krejcarů.

Dávny úmysl továrníka Arnošta Poráka z roku 1884, postavit na místě bývalé lopatárny další papírenský závod, se stává na počátku 20. století aktuální. Práce byly zahájeny 1. června 1901. Bylo nutno vybudovat od základu nový papírenský závod na výrobu strojních a ručních lepenek, včetně kotelny, pomocných a údržbářských provozů a zachycování odpadních vláken. Nová hydrocentrála byla vybavena 3 vodními horizontálními Francisovými turbínami firmy Ganz. Vybavení brusírný dřeva bylo na tehdejší dobu velmi moderní. Současně byl postaven lepenkový stroj s kulatými síty od firmy Füllner. Šlo o velmi moderní stroj, jediný svého druhu v českých zemích. Lepenkový stroj vyráběl bílou, hnědou a barevnou lepenku, duplex a triplex lepenky. Nový závod byl uveden do provozu již v květnu 1903.

Současně za papírenským závodem směrem k Lipnu byla vybudována manipulace dřeva s pilou, která měla jediný katr. V roce 1904 začalo již z jara velké sucho. Od konce května pršelo jen dvakrát, a to tak neznatelně, že průtok vody ve Vltavě klesl od 2. do 22. srpna na 2100 litrů za vteřinu. Provoz závodu Svatý Prokop mohl být udržen jen s přerušováním a jen v některých odděleních. Ani později, až do 2. září, nebyla situace o mnoho lepší. Aby napříště bylo podobným potížím zabráněno, rozhodl se Arnošt Porák postavit parní turbínu o výkonu 200 HP.

Rovněž rok 1908 byl neobyčejně suchý a 28. prosince 1908 klesl průtok Vltavy na tisíc litrů za vteřinu a teprve koncem března 1909

mohl být obnoven plný provoz. Nebezpečné odstavování výroby bylo z části odstraněno postavením parního kotle systému Fairbairne. Celkem bylo za rok 1909 vyrobeno ve Svatém Prokopu asi 500 vagonů lepenky. K této výrobě bylo nutno vyrobit 70 vagonů dřevoviny. V tomto roce je zde zaznamenána poprvé v historii i výroba 10 vagonů kartonáže a výroba „Iněného papíru.“

V době dokončení lepenkárny zaměstnává továrníka Arnošta Poráka další myšlenka. V tu dobu šedesát párů koní dopravovalo suroviny i hotové zboží po silnici mezi Certlovem (dnešním Rybníkem) a Loučovicemi na vzdálenost dvaceti kilometrů. Jedenáctého září 1909 byla založena společnost s názvem „Hohenfurter elektrische Lokalbahn-gesellschaft“ se sídlem ve Vyšším Brodě. Jejím hlavními podílíky byli Cisterciácký řád vyšebrodského kláštera, zastoupený opatem Bruno Pammerem a majitel loučovických papíren Arnošt Porák.

Společnost „Vyšebrodská elektrická místní dráha“ sehnala investiční kapitál ve výši téměř čtyři miliony korun, a tak se mohlo započít se stavbou již v roce 1909. Trať se svým průběhem s velkým množstvím oblouků a značnými sklony se přizpůsobila složitému terénu. Musela překonat dvakrát Vltavu, a to ve Vyšším Brodě a nad továrnou Svatý Prokop. Rozpětí mostu ve Vyšším Brodě je 52 metrů a zrušený most nad Svatým Prokopem měl rozpětí 42 metrů. Vyšebrodská elektrická místní dráha začínala ve stanici Zartlesdorf (Certlov, od roku 1953 Rybník), na státní dráze České Budějovice - Linec a končila po 22.742 metrech na pravém břehu Vltavy v Lippnerschwebe (Lipenský zdvih, později Lipno).

Nejnáročnější úsek trati byl mezi železničními stanicemi Čertova stěna a Loučovice, kde bylo na délce tří kilometrů stoupání 30 promile. Na trati v dubnu 1910 pracovalo 180 dělníků a postupně se jejich počet zvětšil až na tisíc pět set. Ve stanicích Rožmberk, Vyšší Brod, Vyšší Brod klášter, Čertova stěna, Loučovice a Lipno byly postaveny zděné přijímací budovy. Rozchod kolejí byl od počátku 1435 mm, kolejnice měly hmotnost 26,3 kg na metr délky. K oběma loučovickým závodům byly postaveny vlečky. Nejmenší poloměr oblouků byl 125 metrů a na vlečkových kolejích sto metrů.

Výstavba pokračovala velmi rychle a tak ve středu 18. října 1911 přišel do Loučovic první vagon s uhlím a 17. prosince téhož roku byla zahájena pravidelná přeprava osob. Provoz zajišťovaly tři elektrické hnací vozy. Byly to dvounápravové elektrické vozy stejnosměrné trakční proudové soupravy 1200 V a nesly označení 22. 001 až 22.003. Mechanickou část vozů vyrobila Vagonka František Ringhoffer na Smíchově a elektrickou výzbroj, stejně jako veškeré elektrické zařízení tratě, dodala firma Österreichische Siemens -Schuckert-Werke. Každý ze tří osobních dvounápravových vozů měl 25 míst k sezení ve třetí vozové třídě a osm míst k sezení ve druhé vozové třídě. Každý den bylo z Loučovic sedm vlakových spojů do Certlova a stejný počet na Lipno.

Stavba vodní elektrárny pod Čertovou stěnou byla na svou dobu označována za první velkou hydrocentrálou nejen v Čechách, ale i v rakousko-uherské monarchii. Svým instalovaným výkonem 17 MW byla ještě v roce 1920 největší vodní elektrárnou v Čechách. Její vznik zásadně ovlivnil elektrizaci Českého Krumlova a Vyššího Brodu, ale zejména širokého území jihovýchodní Šumavy. Zároveň se podařilo umožnit plavbu polenového dříví kolem nesplavného úseku Vltavy pod Čertovou stěnou. To se z Loučovic plavilo otevřeným přírodním kanálem až k vodnímu závěru, kde se hromadilo u hrany vodního přepadu. Za přispění přívalové vlny bylo polenové dříví žlabem, který vedl souběžně s tlakovým potrubím, splaveno do Vltavy.

Koncem 19. století se mezi dnešní přehradou Lipno a Vyším Brodem budují malé i větší vodní elektrárny. Ke stavbě se nabízel zejména více než sto metrový spád pod Čertovou stěnou. V roce 1894 kupuje Ignaz Spiro hamr pod Čertovou stěnou, který se nazýval Steindlhammer a tím získal i vodní právo na Vltavě od Loučovic až k Vyššímu Brodu. Do stejné doby jsou datovány i první plány na umístění elektrárny zpracované inženýrem Františkem Karlem z Vyšího Brodu. Zde je již naznačena myšlenka svedení vltavské vody pod Loučovicemi do mírně klesajícího kanálu, který povede k ostrohu Čertovy stěny a odtud tlakovým potrubím do vlastní strojovny elektrárny na pravém břehu Vltavy.

S výkopem přírodního kanálu se začalo v roce 1896. Jeho stavba pokračovala v obtížném kamenitém terénu pomalu a projektovou dokumentaci bylo nutno měnit a doplňovat. Poslední změnou bylo v roce 1902 náhrada osmi Giraldotových turbín čtyřmi moderními

Francisovými turbínami. Závěrečná kolaudace elektrárny byla 16. října 1903.

Voda Vltavy se přímo pod celulózkou a papírnou Eugena Poráka zadržovala jezem s 32 metru dlouhou pevnou korunou, na kterou navazovala pět metrů dlouhá trémová základní výpust. Od jezu pokračoval otevřený, kamenem vyzděný přírodní kanál o délce 1650 metrů. Kanál končil u vodního závěru a do strojovny elektrárny pokračovalo tlakové potrubí. Stavebně byl vodní závěr připraven na zaústění dvou tlakových potrubí. Nad vodním závěrem byl postaven kamenný domek, v němž bylo ovládací zařízení stavidel a služebna dozorce.

Tlakové potrubí o průměru 1800 milimetrů a délce 560 metrů umožňovalo průtok až 7,5 metru krychlových za vteřinu. Tlakové potrubí dodala kotlárna Škody Plzeň a uzavírací šoupata a automatické odlehčovací výpustné zařízení strojírna v Leobersdorfu. Ve vlastní hale strojovny bylo možno umístit 4 soustrojí, kancelář, dílnu a sklad. Elektrárna byla spojena telefonem se služebnami na jezu, na vodním uzávěru a s papírnou Větrní u Českého Krumlova.

Při uvedení do provozu se strojní zařízení elektrárny skládalo ze tří hydroagregátů firmy Ganz Budapest-Leobersdorf. Každý hydroagregát se skládal z Francisovy turbíny s vodorovnou hřídelí o výkonu 2500 HP při čistém spádu 94,6 metru, 420 otáčkách za minutu a hltnosti 2,9 kubíku vody za minutu. Turbíny byly trvale spojeny s generátorem o výkonu 1700 KW, který vyráběl třífázový střídavý proud o napětí 15.000 V a kmitočtu 42 Hz. Výkon byl z elektrárny veden bez transformace do papírny ve Větrní tři vodičovým dálkovým vedením s měděnými vodiči. Kromě papírny byl dodáván proud i městům

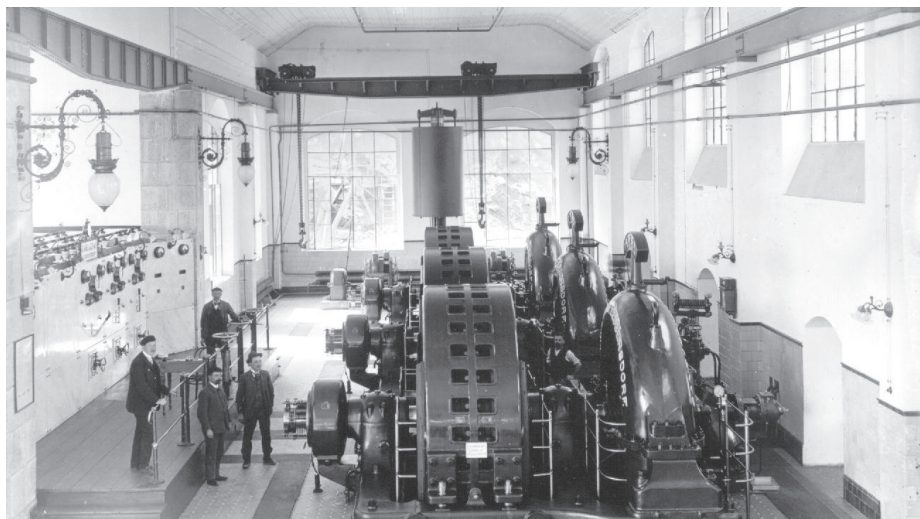
Český Krumlov, Vyšší Brod a dalším okolními obcím.

V roce 1911 bylo zařízení doplněno o čtvrtý hydroagregát. Zároveň došlo k rozšíření rozvodny a přenosové napětí dálkového vedení bylo zvýšeno na 22.500 V. Další rozšíření a modernizace nastala v letech 1924 až 1926, kdy bylo Vítkovickými železárnami dodáno druhé tlakové potrubí o průměru 2000 milimetrů a v letech 1928 až 1929 dochází ke stavbě nového železobetonového jezu v Loučovicích a k vybudování druhého přírodního kanálu. Starý jez zůstal zachován, stejně jako původní vtok do starého kanálu, který dále sloužil k plavení polenového dřeva.

Od roku 1928 probíhaly rozsáhlé stavební úpravy budovy strojovny a dalších budov. V roce 1929 dodala Českomoravská Kolben-Daněk Blansko pátý hydroagregát, který se skládal z Francisovy turbíny s vodorovnou hřídelí o výkonu 10.860 HP při 650 otáčkách za minutu a hltnosti 10,3 kubíku vody za vteřinu. Turbína byla trvale spojena s generátorem o výkonu 9.000 kW vyrábějícím třífázový proud o napětí 5.250 V a kmitočtu 42 Hz. K buzení generátoru byl instalován zvláštní budicí agregát, který se skládal z Peltonovy turbíny a dynamy.

Podle statistiky z roku 1923 ve vodní elektrárně pod Čertovou stěnou pracovalo 21 dělníků a 2 úředníci. Kolem roku 1950 zde pracovalo až 70 zaměstnanců. Výstavbou vodní elektrárny Lipno a svedením vltavské vody do podzemního tunelu elektrárna pod Čertovou stěnou zanikla, došlo k likvidaci a budova byla předána jako výrobní hala dřevařskému záводу.

Zdroj: František Schusser

NOVÝ BANKOMAT V OBCI

Koncem listopadu byl v obci instalován nový bankomat UniCredit Bank na hlavní silnici naproti hotelu Kilián. Po deseti letech, kdy zde svůj bankomat po krachu papíren zrušila Česká Spořitelna, tak nemusí obyvatelé Loučovic jezdit do okolních obcí, aby si mohli vybrat hotovost. „Trvalo to deset let hlavně kvůli tomu, že bylo těžké najít banku, která by bankomat v obci instalovala za rozumných podmínek. Dnešní situace je spíš taková, že banky se snaží počet bankomatů snižovat a to hlavně v malých obcích,“ komentuje instalaci bankomatu starosta Jan Kubík. Nový bankomat v obci je vstřícným krokem k lepší občanské vybavenosti Loučovic.

- František Fazekas -

Milí sousedé, darujeme vybavení domu. Přijďte si vybrat v sobotu 12.12. od 10.00 do 17.00 na adresu Loučovice 187 (dům paní Belingové). Je nám líto vyhazovat věci, které ještě mohou udělat druhým radost.

Jelikož nejsme v zemi krále Miroslava,
společné zpívání vánočních koled si letos
užijeme z otevřených oken našich domovů.

9. 12. 2020

v 18:00

se obcí z rozhlasu rozezní koledy.
Ať o sobě víme navzájem,
zapaľte v okně světýlko, které nás
naladí na společnou vánoční notu.

Seznam koled:

Nesem vám noviny
Narodil se Kristus Pán
Půjdem spolu do Betléma
Jak jsi krásné, neviňátko
Pásli ovce valaši
Vánoce, Vánoce přicházejí

Obec Loučovice,
Vás srdečně zve na
první vánoční jarmark
v Loučovicích.

Těšíme se na Vás

13. 12. 2020

13:00 - 15:30

v parku u pódia.

Prosíme o dodržování aktuálních vládních nařízeních.
Akce bude dokumentována za účelem propagace.

Ježíškova schránka

bude všem dětem a jejich dopisům
k dispozici na vánočním jarmarku.

Hledejte
anděla...

Vylosovaná přání budou splněna do 24.12.

TOUŽÍTE PO ZMĚNĚ? HLEDÁTE JISTOTU A STABILITU? PŘIDEJTE SE K NÁM!

Nabízíme stabilitu i v současné nelehké době. Naši zaměstnanci se mohou těšit na řadu finančních i nefinančních benefitů, příspěvky na dopravu, 13. a 14. plat, dotované stravování, bonus za dobrý hospodářský výsledek společnosti, finanční odměny při pracovním jubileu, 25 dní dovolené a mnohé další benefity stanovené kolektivní smlouvou.

V SOUČASNÉ DOBĚ HLEDÁME PRACOVNÍKY NA TYTO POZICE:

ELEKTROMECHANIK

LAKÝRNÍK PRÁŠKOVÉ A MOKRÉ LAKOVNY

OPERÁTOR PRÁŠKOVÉ LAKOVNY

OBSLUHA SVAŘOVACÍHO ROBOTA

SVÁŘEČ

Přijďte se k nám nezávazně podívat. Kontaktujte naše personální oddělení.
Aktuální volné pozice naleznete také na **www.pracevengelu.cz**

